

Αγάπη κάλπικη και αγάπη μάλαμα.

Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός.

Εδώ, χριστιανοί μου, πώς πηγαίνετε; Έχετε την αγάπην αναμέσον σας; Ανίσως και θέλετε να σωθήτε, κανένα άλλο πράγμα να μη ζητήσετε εδώ εις τον κόσμον από την αγάπην. Είναι εδώ κανέννας απ' την ευγένειά σας οπού να έχη αυτήν την αγάπην εις τους αδελφούς του; Ας σηκωθή επάνω να μου το ειπή, να τον ευχηθώ και εγώ, να βάλω και όλους τούς χριστιανούς να τον συγχωρήσωσι, να λάβη μίαν συγχώρησιν, οπού να έδινεν χιλιάδες φλωρία δεν την εύρισκεν.

- Εγώ, άγιε του Θεού, αγαπώ τον Θεόν και τους αδελφούς μου.
- Καλά, παιδί μου, έχε την ευχήν. Πώς σε λένουν το όνομά σου;
- Κώστα.
- Τι τέχνη κάμνεις;
- Πρόβατα φυλάγω.
- Το τυρί όταν το πωλής, το ζυγιάζεις;
- Το ζυγιάζω.
- Εσύ, παιδί μου, έμαθες να ζυγιάζης το τυρί, και εγώ να ζυγιάζω την αγάπην. Το ζύγι εντρέπεται τον αυθέντην του;
- Όχι.
- Τώρα να ζυγιάσω και εγώ την αγάπην σου, και αν είναι σωστή και δεν είναι ξύγικη, τότε να σε ευχηθώ και εγώ, να βάλω και όλους τούς χριστιανούς να σε συγχωρήσωσι. Πώς να σε καταλάβω, παιδί μου, πως

αγαπάς τους αδελφούς σου; Εγώ τώρα εδώ οπού περιπατώ και διδάσκω εις τον κόσμον, λέγω πως τον κυρ-Κώστα τον αγαπώ ωσάν τα μάτια μου, μα εσύ δεν το πιστεύεις, θέλεις να με δοκιμάσης πρώτον, και τότε να με πιστεύσης.

Εγώ έχω ψωμί να φάγω, εσύ δεν έχεις· ανίσως και σου δώσω κομμάτι και σε, οπού δεν έχεις, τότε φανερώνω πως σε αγαπώ. Αμή εγώ να φάγω όλο το ψωμί και συ να πεινάς, τι φανερώνω; Πως η αγάπη οπού έχω εις σε είναι ψεύτικη. Έχω δύο ποτήρια κρασί να πιω, εσύ δεν έχεις. Ανίσως και σου δώσω και σένα από αυτό να πιής, τότε φανερώνω πως σε αγαπώ, αμή ανίσως και δεν σε δώσω εσένα, είναι κάλπικη η αγάπη. Έχω και δύο τρία φορέματα μέσα εις το σεντούκι φυλαγμένα ναν τα τρώγη το σκουλήκι και εσύ να περιπατής γυμνός, είναι κάλπικη αγάπη. Είσαι λυπημένος, απέθανεν η μήτηρ σου, ο πατήρ σου, ανίσως και έλθω να σε παρηγορήσω, τότε είναι αληθινή η αγάπη μου. Αμή ανίσως συ κλαίης και θρηνής και εγώ τρώγω, πίνω και χορεύω, ψεύτικη είναι η αγάπη μου. Το αγαπάς εκείνο το φτωχό παιδί;

– Το αγαπώ.

– Αν το ηγάπας, του έπαιρνες ένα υποκάμισο οπού είναι γυμνό, να παρακαλή και εκείνο δια την ψυχήν σου. Τότε είναι αληθινή η αγάπη, αμή τώρα είναι ψεύτικη. Δεν είναι έτσι, χριστιανοί μου; Με ψεύτικην αγάπην δεν πηγαίνομεν εις τον Παράδεισον. Τώρα σαν θέλης να κάμης την αγάπην μάλαμα, πάρε και ένδυσε τα φτωχά παιδιά, και τότε να βάλω να σε συγχωρήσωσι. Το κάμνεις τούτο;

– Το κάμνω. Χριστιανοί μου, ο κυρ-Κώστας εκατάλαβε, πως η αγάπη που είχεν έως τώρα ήτο ψεύτικη, και θέλει να την κάμη μάλαμα, να ενδύση τα πτωχά παιδιά. Επειδή και τον επαιδεύσαμε και τον εκάμαμε και εξανακοκκίνησε κομμάτι, σας παρακαλώ να ειπήτε δια τον κυρ-Κώστα τρεις φορές: Ο Θεός συγχωρέσοι και ελεήσοι αυτόν.

Ο πανάγαθος λοιπόν και πολυέλεος Θεός είναι και λέγεται αγάπη, είναι και λέγεται Τριάς. Παρακινούμενος ο Κύριος από την ευσπλαγχνίαν του έκαμε πρώτον δέκα τάγματα αγγέλους. Οι άγγελοι είναι πνεύματα πύρινα, άϋλα, καθώς είναι η ψυχή μας. Το κάθε τάγμα ωσάν τα άστρα του ουρανού και ωσάν την άμμον της θαλάσσης. Διατί τους έκαμε; Δια να χαίρωνται. Ποίος επαρακίνησε τον Θεόν και τους έκαμεν; Η ευσπλαγχνία του.

Πρέπει και ημείς, αδελφοί μου, ανίσως και θέλωμεν να λέγωμεν τον Θεόν μας πατέρα, να είμεσθεν εύσπλαγχοι, να κάνωμεν τους αδελφούς μας να χαίρωνται και να ευφραίνωνται και τότε να λέγωμεν τον Θεόν μας πατέρα: «Πάτερ ημών ο εν τοις ουρανοίς». Ειδέ και είμεσθεν άσπλαχοι, σκληροκάρδιοι και κάνομεν τους αδελφούς μας και πικραίνονται και φαρμακεύονται και τους βάνομεν τον θάνατον εις την καρδίαν τους, δεν πρέπει να λέγωμεν τον Θεόν μας πατέρα, αλλά τον Διάβολον, διότι ο Διάβολος θέλει να κάνωμεν τους αδελφούς μας να φαρμακεύονται και όχι ο Θεός.

Από το βιβλίο: Μαρία Αλ. Μαμασούλα, Ο Εθναπόστολος Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός. Έκδοση «Ενωμένη Ρωμηοσύνη», 2016, απόσπασμα από την Α' διδαχή.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>